

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den i en Del af det russiske Rige herskende pestagtige Sygdom har allerede i flere Lande givet Anledning til Anordninger i større eller mindre Omfang af forebyggende Foranstaltninger. Justitsministeriet har derfor ogsaa gjort det til Gjenstand for Forhandling med det Kgl. Sundhedskollegium, hvorvidt, og, i bekræftende Fald, i hvilket Omfang der maatte være Grund til for Danmarks Vedkommende at træffe saadanne. Der er nu ikke skjøntet for Tiden at foreligge tilstrækkelig Føie til at lade de til Forebyggelse af Faren for Indførelse af Pest gjældende Bestemmelser træde i fuld Virksomhed, særligt ved Anordning af den egentlige Karantæne mod Pest. Grunden hertil er den, at Sygdommens Sæde er saa langt bortffjernet, at det, efter de Erfaringer der haves om lignende Sygdommes Gang, ikke er antageligt, — i al Fald ikke saa længe der ikke foreligger bestemte Oplysninger om særlige Gienkommeligheder ved den nu herskende Sygdom, — at Personer som saadanne kunne være Smitteens Bærere paa en saadan Maade, at den deraf flydende Fare skulde staae i tilstrækkelig Forhold til de Ulemper, som flyde af en streng Karantæne. Derimod lader det sig ikke nægte, at der er en Mulighed for, at visse livløse Gjenstande (og Dyr?), der hidrøre fra de smittede Egne eller paa anden Maade ere komne i Forbindelse med Smitstoffet, trods den lange Afstand kunne finde Veie hertil og medføre alvorlig Fare. Imod denne Fare er der efter Justitsministeriets, af det Kgl. Sundhedskollegiums Betænkning støttede Mening al Grund til at være forberedt paa at kunne værgе sig, og Børnet maa da bestaa i, at man er i Stand til enten ganske at forbyde Indførslen af saadanne Gjenstande, som efter Erfaringens Vidnesbyrd nærmest maa anses for Smitstoffets Bærere, eller til, efter Omstændighederne at kunne anordne særlige Forsigtighedsregler, af hvis Sagtagelse Indførslen gjøres afhængig. En lignende Foranstaltning er ved Forordning af 29de Januar d. A. truffet for det tydske Riges Vedkommende. Til at udstede saadanne Forbud og til at anordne slige Forholdsregler afgiver den nuværende Lovgivning ingen Hjemmel uden forsaavidt de tilbels kunne bevirkes ved Anordning af egentlig Karantæne.

Justitsministeriet har derfor troet ikke at kunne forsvare at undlade at begjære den i saa Henseende fornødne legislative Bemyndigelse.

Naar Justitsministeriet saaledes begjærer en discretionær Bemyndigelse, er den nærliggende Grund hertil den, at Indholdet af saadanne Forbud saavel med Hensyn til Bestaffenheden af de Gjenstande, de bør omfatte, som med Hensyn til det Omraade, der betragtes som Farens Kilde, væsentlig vil afhænge af Sygdommens Udbredelse og videre Gang, der ogsaa tildels vil være bestemmende saavel for Bestaffenheden af de Forsigtighedsregler, der under visse Omstændigheder kunne fritage for Forbudet mod Indførsel, som for Omfanget af Reglerne for Tilsynet, der mere eller mindre kunne nærme sig til egentlig Karantænebehandling. Det er derfor ikke gjort, eller i al Fald ikke hensigtsmæssigt at møde de forskellige vejlende Eventualiteter med Foranstaltninger, der kun kunne træffes ad Lovgivningsveien i hvert enkelt Tilfælde, og Justitsministeriet har faameget mindre fundet Betænkelighed ved at søge Regjeringen bemyndiget til at udstede de efter Omstændighedernes Bestaffenhed fornødne Forbud og fastsætte de Forholdsregler, der udtræves, som en lignende Bemyndigelse er tildelt Regjeringen for at sætte den i Stand til at møde og afværge de Farer, som true fra smitfomne Sygdomme hos Husdyrene, jvfr. Lov 29 Dec. 1857 § 9.

Da Anvendelsen af Strafbestemmelsen i almindelig borgerlig Straffelovs § 291 er betinget af, at Overtrædelsen af de til Forebyggelse af smitfom Sygdom eller sammes Udbredelse anordnede Forskrifter har foranlediget Smitte eller videre Udbredelse af Sygdom, og da det er en Selvfølge, at saadanne Forskrifter ikke ustraffet bør kunne overtrædes, selv om Faren ved et lykkeligt Tilfælde afvendes, samt da Fristelsen til at overtræde og eludere Forbud og Forskrifter af den heromhandlede Art, i Betragtning af den betydelige Pengefordel, Overtrædelsen kan medføre, ikke tilstrækkelig modarbeides ved Formuestraffe, turde Strafbestemmelsen i Forslagets § 2 anses for tilstrækkelig begrundet. Bestemmelsen i Lovforslagets § 3 behøver ingen nærmere Motivering.